

mangt og hvat

Ritstjóri: Jákup F. Nielsen

Úr søguni

Í Vági undir krígunum

Mikudagurinn 4. februar 1942 verður dagur, sum seint verður gloymdur í Vágs bygð.

Um miðdagin hoyrdist flúgvári, — sum so ofta — men í somu stund, hann sást koma eystanfrá inn yvir Vág, byrjaði hann at skjóta vestur gjøgnum bygdina, hvar fólk í stør um skundi slepti sær burtur av gøtuni, fyrri at koma í skjól; tá tað sást sum stórkrigið nú var komið okkum ógvuliga nær.

Í sama bili hann sást koma undan, vóru fólk varug við, at flúgvárin slepti nokrum niður, og skjótt var hetta veruleiki; 3 bombur vórðu tveittar niður, vestanfyrri har húsini á Skorti áður stóðu — omanfyrri Marknøyrri — í somu stund bomburnar börðu við jørðina, var eitt satt grót- og moldrok um allar leiðir. Flúgvárin helt við somu ferð vestur yvir bygdina, hvar hann skjeyt við sama lag, ongantið sum vestur móti Gjógv-

aráfjalli — tó har var einki at skjóta eftir — tað sást tí á øllum brøgdum, at flúgvármanningin ikki visti, hvat hon skuldi gera. Í somu stund flúgvárin var farin vesturum, tyrptist í hópatali av fólki á plássid, har bomburnar vóru komnar niður, og alt tað ljósa á degnum gekk á tann hátt; at fólk fóru og komu á plássid. Eftir tveimum bombum vóru stóðini greiflig, men hitt tridja sást ikki nógv til.

Ikki er gott at siga hvat hit veruleiga endamálið við bombingini var. — Teir ensku hermennirnir báðu á Marknøyrri um tað bilið. Tó var helst — sum fólk tosaðu um — ætlanin at týna bryggjuna, og visti leiðin, sum flúgvárin helt vestureftir — aftaná at bomburnar vóru sleptar — soleiðis. Eingi herskip ella damparar vóru inni á Vági, tá ið bombingin fór fram.

POPPURIN

Deep Purple og »Fireball«

Flest øll eiga at minnast LP-ina »Deep Purple in Rock«, sum ein góðan bita.

So vóru Deep Purple aftur við nýggjari LP, kallað Fireball, og eftir er síðan at vita, hvussu hon kemur at roynast. Danski blaðmaðurin Jørgen Kristiansen hevur gjørt eina meting: Taka vit fyrst lagið No, No, No, verður straks mint á Into the Fire á »In Rock«-LPini.

Meira er gjørt við trummuleikin, hetta hoyrist einabest við at spæla »Follse«. »Avo's Daughter« er merkt av country-western. —

Fireball er nakað fyrri tey, ið dáma tungan beat-tónleik. Tað er ongin ivi um, at Deep Purple framvegis fara at eiga ein sess á heimsins hitlistum. Í løtuni verður einamest lagt eftir at vinna pening. Hevur sangarin Ian Gillan roynst væl áður, so roynst hann uppafur betur á Fireball, skrivur Jørgen Kristiansen.

komu alt verri og verri ásamt, sum tóin leið.

Ongantið unti hon honum frið. Ein dagin, sum tey hovdu deilt, fór hon aftaná og stoytti eina vatnbyttu yvir hovdið á honum. Hann hugsaði, at toran hevði buldrað so í dag, at regnið mundi fara at koma aftaná, segði hann tá við hana. Einaferð hevði hann at henni um, at hon bukaði arbeidskonurnar, beitt hon hann av: Tað var ikki fyrri hann at leggja seg uppi; hann kundi væla um sínar skitnu bókur. Tá hugdi hann at henni gramliga, tók fast í armin á henni og leiðdi hana út. Síðan veik hon altíð fyrri honum.

Arbeidskonurnar royndu at gera henni tað illa og honum tað góða, ið tær kundu. Tá ið blóðmóður var kókaður, vildi Beinta ongantið lata tál til hansara, men koyrði mestsum alla tálina í sín yndur. So gjordi hon merki í pilsupinnar, at hon kundi gera skil ímillum indrini, hvørji hansara vóru og hvørji hennara vóru. Men arbeidskonurnar skiftu pinnarnar, sum hon hevði merkt, um í blóðmóðrindrunum, so at teir komu at standa beint tvørturímóti, enn ætlað var. Hann fekk allan tann feita blóðmórin og hon hin soltna. Hvussu ber hetta til? letur í prestinum, so feitt pilsa í kvöld? slíkt eri eg ikki vanur við... Men lítið var um Beintu, hon segði bert, at tað glógvaði einki hjá sær.

(Framhald) 5)

5 spurningar

Hvørjir eru hesir persónarnir:

Svara innan hósdeggin komandi. Svarini verða at senda til »Mangt og hvat«, (spurnarkapping nr. 7), box 76, Tórshavn.

Vinningurin verður hesa ferð bókini »Seggjasögur úr Sumbæ« eftir Poul F. Joensen.

Tey svarini, ið eru røtt, verða so við í lutakasti um vinningin.

Vit vóna at fáa fleiri brøv.

Seinast fingi vit fitt av svarum til kappingina og vón okkara er, at kappingin fær góða undirtøku. Vinnari av seinastu kapping var Tummás M. Askham, Litlabrekka. Klaksvík og hevur hann fingið bókina Songbók Føroya Fólks. Vit ynskja honum til lukku.

Tey røttu svarini vóru annars hesi:

- 1) Salt Lake city.
- 2) Graham Bell.
- 3) 1940.
- 4) Færingetidende.
- 5) 1589.

DET LYDER UTROLIGT

men vi sælger stærke reparerede lærredsbeklæder (fra ca. 80 til liv 94) til kun 8 kr. pr. par. Blå reparerede Polo-skjorter kun, 3,50 kr. pr. stk. 3 stk. 10,00 kr. sorte uldne gardinebeklæder i (ca. 80 til liv 90) nu kun 10,00 kr. Gode, uldne blå strikkede sømandstrøjer med rullekrave, kun 14 kr. pr. stk. Prima ragsokker kun 3 kr. pr. par. Sorte uldne strikkede fingeranter til damer og herrer kun 5 kr. for 3 par. Spændende bogpækker, nye bøger kun 14 kr. Maskinbog for landmænd på 856 sider, indbundet i pragt bind for 38,50 kr., nu kun 6,00 kr. Ring eller skriv i dag.

SKOTOJSLAGERET,

9491 Pandrup,
tlf. (08)247114.

Sagnir

Beinta og Peder Arrheboe

Eftir deyða harra Niels prests hevði Beinta náðingsgáðin Kálvalið í Miðvági, men var ofta hjá mammuni í Havn.

Tá Peder Arrheboe, nevndur harri Peder (Peer), ið settur var til at vera prestur í Vágum eftir harra Niels, kom miori frá upp til Føroya, stóð hon fyrri honum uppskrýdd, og við tað sama rann honum tíðan til hennara. Sogn er, at fyrst ið hann fór vestur í Vágur (hann varð settur yvir um sundið millum Norðstreymoyar og Vága), var Beinta við honum frá sundinum av Fúta-kletti. Hann vildi fara inn á Steig at vitja lógmannin, men hon var rædd um, at hann skuldi fáa hug at einhvørji av teim vøkru dotrunum — eisini var hon illa kend í Vágum — tá sum einkja eftir harra Niels — og tordi tí ikki at sleppa honum. Tá ið tey komu fram við Steig, spurdi hann, um hetta var Steig. »Nei,« segði hon. So komu tey í Jansagerði. Hann spurdi um hetta var Steig. Nei, hetta var prestagarðurin. Síðan upplýst hon fyrri honum, at hon vildi ikki hava hann til at

fara inn á Steig, tí har báðu nakrir »lökkufuglar« (hon hugsaði um lógmandsdoturnar).

Soleiðis gekk Beinta um harra Peder, at hann var giftur við henni annan veturin eftir tað, at hann var komin til Føroya. Frá hesari tíð er goymd ein litil rima, sum hann gjordi um hana:

*Min smukke,
min dukke,
min lyst og min del!
min jordiske engel og sødeste sjæl!
du haver betaget mit hjerte og alt
med dine geberder og yndig gestalt.
Dine hænder ere hvide og bløde som ild,
din hals er som perler, dit hår er som guld.*

Men so vórðu tey gift bæði, kom alt at verða óðrvísi enn hann hevði hugsað. Hon var ikki so góð við hann, sum hann við hana, og hevði oftast spott og hvöss orð afturímóti yndisordum hansara. Eina langa tíð knossaðu tey saman og

- helt på toppen - hver søndag!

søndags
aktuelt